

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

For at skaffe Overensstemmelse tilveie mellem Loven om Søværnets Ordning og Loven om dets Lønning, er der foretaget en Omflytning af Paragraferne i Lønningsloven af 15de Mai 1868, saaledes at Lønningsbestemmelserne for de forskjellige Dele af Søværnets Personel i det foreliggende Lovforslag følger efter hverandre i en Orden, der svarer til den, i hvilken Loven af 28de Mai 1880 om Søværnets Ordning omhandler de paagjældende Personer.

Da det maa anses for hensigtsmæssigt, at alle Lønningsbestemmelserne ere samlede i een Lov, ere derhos Bestemmelserne om Solønninger optagne som 2det Afsnit (B) i nærværende Lovforslag efter Loven af 6te Marts 1869 om „Søtillæg m. m. ved Søværnet“.

Naar Lønningerne gennemgaaende ere satte noget høiere end de nuværende, da er dette begrundet i, at Priserne paa Livsforbrødenheder ere af en saadan Størrelse, at Livet i det Hele er betydeligt dyrere end paa den Tid, de nuværende Lønninger fastsattes, og at disse allerede dengang ingenlunde vare rigeligt tilmaalte.

Med Hensyn til Indholdet af de enkelte Paragrafer henvises til nedenstaaende Bemærkninger.

Til §§ 1 og 2.

Paragraferne ere optagne efter Loven af 15de Mai 1868 §§ 1 og 2 med følgende Forandringer:

Den foreslaaede Lønning for de indkaldte Børnepligtige af Lægdruller er den samme, som dette Mandskab nu har oppebaaret i flere Aar.

For Reserveunderofficerer foreslaas en høiere Lønning, saavel for at opmuntre Frivillige til at melde sig, som fordi det anses billigt, at de i den længere Tid, de forblive til Tjeneste, blive stillede tilnærmelsesvis som Underofficerer af 2den Klasse, idet deres Tjeneste omtrent vil blive den samme som de Sidstnævntes.

Til § 3.

I Lønningsloven af 15de Mai 1868 findes ingen Bestemmelse om Lønningen af det indkaldte besarne Mandskab, hvis Lønningsforhold alene omtales i Loven om Søtillæg m. m. ved Søværnet af 6te Marts 1869. Da det imidlertid — hvad ogsaa de gjældende Bestemmelser forudsætte — kan indtræffe, at befarent Mandskab kan være indkaldt til Tjeneste uden strax at blive udkommanderet tilfø, bør de Lønningsvilkår, under hvilke det er stillet, i Righed med hvad der finder Sted for det øvrige Personel, opføres for sig, og ifkun det Tillæg, det faar under Udkommando, optages i Kapitlet om Søtillæg. Lovforslagets § 3 har derfor efter Søtillægsloven af 6te Marts 1869 § 2 optaget de Bestemmelser, der vedrøre det besarne Mandskabs Lønning, naar det ikke er

tilfø, og dertil føiet Bestemmelser om Sygepleie, forsaavidt de vedrøre det indkaldte, men ikke udkommanderede, besarne Mandskab.

Lønningen for Reserveunderofficerer af Sødruller er foreslaaet forhøiet til den samme Størrelse, som er opført for Reserveunderofficerer af Lægdruller.

Underholdningspengene ere for de indkaldte Besarne, der ikke ere tagne til Tjeneste, foreslaaede forhøiede med 10 Kroner, saaledes at de herefter ville modtage 20 Kroner maanedlig, en Forhøielse, der vistnok maa anses at være fornøden, naar henses til Fordyrelsen af alle Livsforbrødenheder, og til at de Besarne, ved pludseligt at standses i deres Erhverv, ere henviste til at underholde sig selv. Derimod har man fundet, at Underholdningspengene bør nedsettes, naar det tillades dem at tage Hyre. Munderingspengene ere ansatte i Righed med de i § 1 opførte.

Til § 4.

Alle Lønninger for Flaadens Officerer ere opførte med det i Indledningen omtalte almindelige Princip for Die.

Til § 5.

Optagen efter den gjældende Lønningslov § 18 med følgende Forandringer:

Da Generalinspektøren for Søartilleriet ifølge § 28 af Lov om Søværnets Ordning faar en betydelig Indflydelse paa Valget og Konstruktionen af Flaadens Artillerimateriel, og da de ofte foresalvende Prøver og Forsøg dermed staa under hans umiddelbare Ledelse, anses det billigt, at der tilstaaes ham et til hans ansvarfulde Stilling passende Vedelæg for den deraf følgende Tjeneste.

Til Artilleriets Konstruktor er opført et Bestillingstillæg, der kun er lidet høiere end det Tillæg, der hidtil har været bevilget paa Finantsloven til Medhjælp for Generalinspektøren for Søartilleriet.

Chefen for Søminekorpsen er opført imellem dem, der ifølge den nugældende Lov erholde et Bestillingstillæg af 800 Kr., hvilket har været bevilget paa Finantsloven. Denne Officer maa ved særligt Studium tilegne sig de Jagtmaskiner, som ere nødvendige i Stillingen, og har en Virksomhed svarende til Løjtnantens.

Ud de samme Grunde foreslaas dette Tillæg ogsaa tilstaaet Bestyreren for Søværnets Bygningsvæsen, naar han er Officer i Søofficerskorpsen.

Bestemmelsen om at Tillæget kun gives de Paagjældende, saafremt de have en lavere Lønning end næstældste Trediedel af Kommandørerne, foreslaas at bortfalde, da man ikke finder tilstrækkelig Grund til at fastholde denne Bestemmelse.